

E P I T O M E.

Gallie Rege captivo, auctisque Cæsareanorum viribus, Italorum Principum animi ob tuendam Italie dignitatem, ac libertatem in varias curas distracti sunt. Primum in commune consulere, ac vires in unum conferre singuli animum induxere; at statim Clemens Pontifex ad Cæsaris partes pertractus est. Franciscus Rex ex Italia in Hispaniam deVectus, ob captivitatis tedium gravi morbo tentatus tandem convaluit. Dum novi inter Cæsarem, Italiaque Principes fœderis conditiones scribebantur, Davalus Franciscum Sfortiam tota Insubria, præterquam Mediolanensi, ac Cremonensi arcibus exutum, Mediolani obsedit, arctaque custodia adstrinxit. Gallie Rex iniquis conditionibus e carcere dimissus est. In Coniaci oppido fœdus inter Gallie Regem, Pontificem, Venetos, ac Mediolanensem Ducem est percussum. Dum Cæsar Italos Principes lenire, ac sibi conciliare nitebatur; Veneti minime interea cessandum rati, Laudem-Pompejam occuparunt; mox Mediolanum aggressi, incepto absistere coacti sunt. Fœdere Coniacensi vulgato, dum, Modoetia capta, ad Mediolanum inter fœderatos de oppugnanda urbe consulitur, Sfortia necessitate adactus arcem Hispanis tradidit. Cremonam a Boleonio circumfessam Urbini Dux in Venetorum fidem recepit.